

Posudek oponenta na diplomovou práci Gabriely Sedláčkové na téma „Trestné činy v dopravě“

Autorka si vybrala zajímavé téma diplomové práce, které má aspekty trestněprávní i kriminologické. Stoupající počet dopravních nehod s těžkými či smrtelnými následky k výběru tohoto tématu jistě vybízí. Přesto lze konstatovat, že monografie, která by byla úzce zaměřena na téma trestných činů v dopravě, stále chybí. Nepovažuji to však za výrazný deficit. Z dostupné literatury a judikatury lze bez větších obtíží hledané poznatky extrahovat. Diplomová práce tak je spíše jen souhrnem poznatků získaných z více pramenů.

Předkládaná práce, která čítá cca 80 stran samotného textu, je rozčleněna vedle úvodu a závěru do sedmi kapitol. Členění je logické a přehledné. Po kriminologickém úvodu, v němž nalezneme i statistická data nehodovosti, příčin dopravních nehod a nástin současné dopravní politiky (kapitola 2.), a po historickém exkurzu (kapitola 3.) se diplomantka zaměřila na rozbor skutkových podstat trestných činů v dopravě (kapitola 4.). Při výkladu postupuje komentářovým způsobem. Prezentované poznatky jsou především reprodukcí příslušných pasáží učebnic a komentáře. Až zbytečně podrobně je věnována pozornost problematice přestupků v dopravě (kapitola 5.). Velmi zajímavé je pojednání o povinnosti provozovatele sdělit řidiče vozidla, a to i v souvislosti s principem „nemo tenetur“. Změny, které přináší nový trestní zákoník, nalezneme v kapitole 6. U této kapitoly lze diplomantce vytknout, že její výklad je příliš obsírný, zabývá se i otázkami, které pro téma práce mají jen nepatrný význam. Stručná a povrchní je i kapitola 7. o slovenské právní úpravě. Pro načerpání zcela základní informací je však dostačující. Některá specifika dokazování jsou zmíněna v kapitole 8. Závěr se jeví vhodným zobecněním celé problematiky.

Názory autorky prezentované v práci odpovídají dostupné literatuře a judikatuře, kterou však cituje nesprávně (např. v odkaze č. 4 jsou uvedeny jen příjmení autorů, není uvedeno nakladatelství a rok vydání), neúplně (např. odkaz č. 3, 4, 5) a v minimálním rozsahu. Vyskytují se i další nesprávnosti (např. na str. 2 je uvedeno ustanovení § 201 písm. c), které však má dva odstavce a písmeno c) se vyskytuje až ve druhém odstavci). Pokud jde o okruh použitých pramenů, je dostatečný, i když uvedená literatura je zastaralá. Práce je nejen kompilací dostupných pramenů, vyskytují se i vlastní myšlenky, které jsou v zásadě dobře argumentačně odůvodněny.

Stylisticky je práce na slušné úrovni. Nedostatky jazykové či písařské se v hojněji (např. str. 54 – „Ze shora uvedených skutečností vyplívá...“), výtku lze učí grafické stránce (viz např. na str. 52, poslední řádek nebo na str. 53, druhý řádek).

Od diplomové práce se neočekává, že by přinesla nové vědecké poznatky, p důraz kladen na správnou práci s literaturou a na patřičnou úroveň formální a stylis Výhrady uvedené v předchozích dvou odstavcích proto celkově a zdatelně snižuj slušnou úroveň práce.

Diplomová práce odevzdaná v červenci 2008 podle mého názoru ještě spl všechny požadavky kladené na práce tohoto druhu a přes výhrady je způsob podkladem pro ústní obhajobu.

Náměty a otázky k obhajobě:

1. Jak lze objasnit vztah § 208 k § 223, popř. § 224 tr. zák.?
2. Lze de lege ferenda uvažovat o prolomení zásady „nemo tenetur“ u trestných či dopravě?

Předběžné hodnocení: dobře/velmi dobře

V Praze dne 11. srpna 2008

JUDr. et Bc. Tomáš Gřivna, Ph.D.